ANUL VIII.—No. 2321 EDIȚIA A TREIA SAMBATA 23 SEPTEMBRIE 1895

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREÏ LUNÏ
şi se plătesc tot-d'auna înainte:
În Bucureştï la Casa administraţieï
În Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Leï; în Streinătate 50 Leï
Şase lunï . 15 „ „ „ 25 „
Treï lunï . . 8 „ „ „ 13 „

Un numĕr în streinătate 30 banï

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
În Bucureştï şi Judeţe se primesc numaï la Administraţie
În Streinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate
Anunciurï la pag. IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III. . . . 2,— leï „
„ „ „ II. . . . 3,— „ „
Inserţiele şi Reclamele 3 leï rîndul.

Un numĕr vechiŭ 30 Banï

ADMINISTRAŢIA
PASAG. BĂNCEÏ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICÏ

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAG. BĂNCEÏ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICÏ

Afacerea din Galaţï

Guvern de mizerabilï bandiţï

La noi pînă şi adjectivele s'aŭ compromis. Nu mai există, de multe orï, calificativ pentru a înfiera faptele guvernanţilor noştriï. Aşa fiind, în lipsă de alt-ceva maï energic, mĕ mulţumesc cu epitetul de *mizerabil* şi de *bandit* dat guvernuluï conservator, care în dispreţul legilor şi al constituţieï, aŭ încercat să suprime libertatea preseï şi a colportagiuluï ziaruluï *Naţionalul*. Faptele se cunosc de cititorii noştrii: Ziarul *Naţionalul* a împărţit pe stradă, a lipit pe zidurï şi pe chioşcurï un anunciŭ care vestea sumarul numĕruluï săŭ de Miercurï. Politia şi parchetul aŭ rupt afişele; la unele chioşcurï aŭ rupt şi foile arestînd pe cîţi-va vînzătorï şi chioşcarï. D-l Iancovescu însă nu a fost supărat pînă acuma şi probabil nicï nu va fi, aşa că guvernul avênd frică de a sfărîma pe faţă libertăţile constituţionale, se încearcă a le încătuşa în mod indirect şi pe *căï administrative*, ca în Rusia.

Ziarul *Naţionalul* nu e o foaie prietenă nouă. Faptul chiar de-a încerca să facă un reveriment în opinia publică în favoarea Panamiştilor gălăţenï, nu'l aprobăm. Orï cît am fi de adversarï aï D-luï Marghiloman şi orï-cărora motive şi interese politice se datoreşte procesul de la Galaţi, totuşï noi credem că D-sa a făcut bine şi a bine meritat de la ţară că s'a încercat să şteargă de pe fruntea Romîniei firma de *ţară de pungaşï*.

Ziarul *Naţionalul* de altmintrelea azï îşï ia răsplata uneï odioase purtărï trecute. Cînd bandele asmuţite de poliţie şi de unii politicianï, învadaseră redacţiunea *Adevĕruluï*, ziarul D-luï Iancovescu, uitînd confrăţietatea şi solidaritatea profesională, era inspiratorul haitelor de beţivï şi de bătăuşï, aplaudînd actul de vandalizm ce se comitea contra unuï ziar eminamente independent şi democratic. Lipsa de solidaritate a Preseï a făcut ca guvernul azï să încerce al doilea atentat şi —o! ironie a soarteï— tocmaï *Naţionaluluï* îï se întîmplă ceea-ce ni se întîmplase nouă.

Cum se vede *Naţionalul* nu are nicï un drept la prietenia şi simpatia noastră. Pentru noï însă nu e vorba de persoane, e vorba de faptul în sine. E de ajuns că poliţia şi parchetul aŭ căutat să pună piedecï apariţiuneï unuï ziar — orï-care ar fi el— şi a arestat ilegal oamenii carï nu făceaŭ de cît să-şï exerciteze meseria de vînzătorï de ziare pentru ca protestarea noastră să fie energică şi sinceră.

—Afişul D-luï Iancovescu, ni se va spune era odios—era o grosolană insultă adusă ministruluï de justiţie, de oare ce îl numea: *Un bandit ministru de de justiţie!*

De acord. Numaï în acest caz, legile ţăreï fiind în favoarea celuï insultat, ce treabă aŭ procurorii şi judecătorii de instrucţie de cît să dea în judecată pe autorul ultragiuluï şi pe toţï complicii săï? Inaintea tribunaluluï corecţional saŭ a juraţilor, ceï vinovaţï şi-ar fi explicat fapta şi şi-ar fi luat pedeapsa meritată. Dacă aceasta s'ar fi făcut, cine ar avea ceva de zis, afară doar de exprimarea păreree că guvernul e prost de oare-ce face reclama gratuită ziarelor opoziţioniste?

Cînd însă există o Constituţie şi sînt şi legi — şi cînd tocmaï aceia puşi ca să le păzească şi să le aplice, le calcă în mod nevrednic, ce rămîne cetăţenilor de făcut, în această stare de anarhie de sus, în această revoluţiune permanentă?

Este posibil ca cetăţeniï să se supună legilor pe care autorităţile însăşi nu le respectă şi să tolereze toate nelegiuirile? De sigur că nu, şi atuncï începe o epocă de dezordine în care singură forţa îşï are raţiune de a fi. Aceasta însă este *revoluţiunea*, şi guvernul actual împinge pe cetăţeni să ia parul şi revolverul şi să-şi apere ştît averea cît şi libertăţile constituţionale.

Dacă noi ziariştii, în loc de-a ne lupta cu pana, suntem siliţi să ne luptăm cu bandele poliţieneştï ca să ne vindem ziarul şi să putem scrie, atuncï de sigur să nu ni se ceară nicï stilul academic, nicï sîngele rece al discuţiunilor obiective.

Li e uşor D-lor de la parchet, de la guvern şi preseï guvernamentale ca să ne dea exemple de buna-cuviinţă şi discuţiune neînferbîntată, cînd Domniile lor prin subalternii plătiţi tot de noi, ne fac viaţa constituţională absolut imposibilă şi ne aduc la întrebuinţarea termenilor violenţï, singurul mijloc ce ne maï rămîne, şi carï sînt în raport cu situaţiunea.

Pînă atunci, pînă cînd se încearcă a se oprí apariţiunea unuï ziar, pînă cînd guvernul nu are nicï măcar curagiul să urmărească pe ziaristul care a îndrăznit să numească *bandit* pe ministrul de justiţie, pînă cînd ceea ce s'a întîmplat cu *Adevĕrul* eri, cu *Naţionalul* azï şi mîine cu alt ziar se va repeta, noi avem dreptul şi datoria de a numi, în lipsă de alt calificativ maï puternic, guvernul actual un **guvern de mizerabilï bandiţï**, — avem dreptul şi datoria şi pe cît ne stă în puţinţă, ni le îndeplinim.

Const. Mille

DIN CARNET

Polemică

Un cetăţean anume M. Dobrin, polemiseaza prin *Lumea Nouă* cu ilustratul meŭ confrate domnul Const. C. Bacalbaşa şi 'l taxează de nepatriot fiind-că a demonstrat că poporul Bulgar a dovedit că este un popor energic.

Mă declar de la început partizan înflăcărat al fratelui meŭ precum mă văd silit să declar că cetăţeanul M. Dobrin s'a cam înşelat la înţelegere luînd, vorba ăluia, Pireul drept un om şi Moscova drept un poet.

Gazeta socialistă e foarte mîhnită că primul redactor al unuï ziar democrat laudă pe Bulgarï, fiind-că sînt filo-ruşi, şi fiind-că îndeamnă pe Romînï să facă la fel cu Bulgarii adică să facă politică muscălească. Am onoare să declar, sus şi tare, că onorabilul domn Dobrin a trecut pe lîngă chestie dar a înţeles'o numaï în treacăt.

Amicul meŭ Const. C. Bacalbaşa a dat ca exemplu energia guvernuluï bulgar, nu fiind că accentua o atitudine rusofilă, dar fiind-că era o energie. Dacă rezistenţa Bulgarilor s'ar fi manifestat, cu atîta putere în potriva Ruşilor cu atîta maï bine şi cu atîta maï frumos. Dar Bulgariï voesc să fie muscăliţï şi voesc să meargă cu alianţa Franco-Rusă. Treaba lor, dacă'ï vorba. Nouă ne pare răŭ de această hotărîre, nouă ne pare răŭ că Rusia cîştigă un noŭ sprijin în peninsula Balcanică, dar părerea de răŭ nu ne poate împiedica să recunoaştem că Bulgariï ştiŭ să fie energicï.

Şi cînd amicul Bacalbaşa a dat alor noştriï pe ceï de peste Dunăre ca exemplu să nu crează cetăţeanul M. Dobrin că primul nostru redactor a voit să spue guvernuluï: «Fiï rusofil precum este cabinetul Stoilof!» Ferita Dumnezeŭ: Bacalbaşa a înţeles aşa: «Fiţi energicï şi d-voastră precum sînt Bulgariï, adică învăţaţï a rezista precum rezistă aceştia, nu vă plecaţï capul la toate pretenţiile străinilor, apăraţi cu nestrămutare demnitatea naţională, şi purtaţivă ast-fel faţă cu toţï ceï care ne-ar ataca saŭ ne-ar umili, fie aceia Ruşiï, Nemţiï, Ungurii saŭ Hotentoţiï.»

Noï ceştia de la *Adevĕrul*, nu sîntem nicï tripliciştï nicï... biciclişti, noï sîntem romînï. Şi de aceia asupra politiceï exterioare nu ne înţelegem cu ceï de la *Lumea Nouă*.

Memphis

SATIRA ZILEI

Un congres

Liberaliï-naţionalï aŭ hotărît să ţie un noŭ congres, în care să se hotărască dacă, după ce aŭ ieşit din parlament, ar fi acuma oportun ca să reintre.

Nu se ştie, însă, dacă acest congres se va putea ţine, căcï, din sorginte pozitivă aflăm că infamul ministru Tache Ionescu a decis să nu dea nicï un bilet de liber parcurs, nicï să acorde reducerï pe liniile ferate, întocmaï precum a procedat cu studenţiï universitarï.

Dacă congresul nu se va putea ţine, partidul tot se va prezenta în alegerï, după ce va da la iveală următorul program plin cu un număr de ideï şi, maï ales, de prostiï.

1. *In chestia financiară*: Ciocoiï aŭ jefuit ţara dînd'o pe mîna luï Ressu, Robescu, Etien Şuţu, Cantavara, Capşa Ţigae, Lingone Milogirescu etc. etc.

2 *In chestia administrativă*: Destrăbălarea cea maï mare domneşte în toate ramurile administrative de cînd ţara a fost lăsată pradă Nicolaizilor, Sfeteştilor, Creţilor şi Olangiilor.

3. *In chestia comunală*: Nepriceperea cea maï mare domneşte de cînd pînă şi Capitala ţăreï a fost dată în stăpînirea omuleţuluï Nicu Filipescu zis şi Metz al II-lea, care a dat iama în averea comunală deschizînd bulevarde ca bulevardul Colţeï şi pricopsind pe favoriţï.

4. *In chestia economică*. Ciocoiï îşï bat joc de banul contribuabililor lăsînd ca amiralultutungiŭ să facă o flotă de carton compusă din vapoare vechï lepădate de societăţile străine.

Etc. etc. etc. etc.

Prin urmare, pînă cînd Reşiï, Robeştiï şi Şuţiï nu vor intra în puşcărie, pînă cînd Sfeteştiï şi Olangiiï nu vor reintra în noaptea din care n'ar fi trebuit să iasă nicï o dată, pînă cînd strada Colţeï nu va fi readusă în starea în care erea pe vremea guvernelor liberale şi pînă cînd nu se vor vinde toate vapoarele amiraluluï tutungiŭ, naţiunea nu va reintra în drepturile sale şi regimul personal tot nu va dispare.

De aceea facem apel la ţară ca să se grupeze împrejurul acestuï drapel-program care conţine toate dorinţele luï Tobuc şi ale luï Ulmeanu.

Comitetul executiv.

P. S. Ader şi eŭ la acest program monogram cu condiţiunea ca naţiunea şi generaţiunea să nu maï fumeze tutunul amiraluluï care dă cu tunul.

Moralescu.

Pentru copie conformă.

Vax.

Iarăşï presa

Inaugurarea poduluï peste Dunăre n'a fost numaï un prilej pentru discursurï şi pentru banchetur̆ï, inaugurarea aceasta a dat naştere— cine ar fi putut crede?— la o întinsă discuţiune asupra nenorociteï noastre bresle.

Se discută de atîtea zile dacă presa a fost cinstită saŭ necinstită cu ocazia inaugurăreï, dacă guvernul acesta i-a dat maï multă atenţie decît guvernul trecut şi dacă bine a făcut ministrul de lucrărï publice să invite o parte a preseï şi altă parte să n'o invite.

Ca în toate procesele aŭ apărut şi martorï; mărturiile abundă, unele sînt *pro* şi altele *contra* iar părţile se slujesc de aceste probe preţioase cu o îndărătnicie care dovedeşte cum că nu maï aŭ altele.

Să recapitulăm.

Ziarele guvernamentale, — care aŭ fost invitate la banchet — dovedesc că foarte bine a procedat guvernul, cu o declaraţie făcută de către D-nul Vintilă Rosetti, cum că presa a fost maï frumos tratată sub conservatorï decît sub liberalï.

Ziarele care n'aŭ fost invitate la banchet, aŭ şi ele martorii lor. *L'Indépendance Roumaine* susţine, în contra D-luï Rosetti, că foarte răŭ aŭ procedat invitatorii şi că deosebirea făcută între unele ziare şi altele dovedeşte foarte puţin respect pentru breaslă.

Iar *Constituţionalul* este de părere că guvernul nicï că putea proceda într'alt fel fiind-că ziariştiï invitaţï n'ar fi putut sta alăturï cu ziariştiï neinvitaţï carï toţï reprezintă o presă de scandal, de injuriï şi de alte infamiï. Adică chestia Coani Veti.

Am onoare să fiŭ de părere că toate aceste opiniï nu fac două parale. Dacă D-nul Vintilă susţine cum că nicï odată presa n'a fost maï bine tratată, poate că o fi avînd dreptate, dar aceasta nu însemnează că presa n'a fost maltratată. Poate că termenul cel maï exact pe care D-nul Rosetti ar fi trebuit să'l întrebuinţeze, era: «Presa a fost de astă-dată maï puţin prost tratată»; dar cînd te gîndeştï că confratele nostru vorbea la un banchet oferit de către un ministru înţelegï uşor că, în calitate de om bine crescut, nu putea da cu toporul în ceï carï eraŭ, oare-cum, destul de gentilï.

Părerea *Constituţionaluluï* are, cel puţin, meritul să fie originală. *Constituţionalul* spune, foarte lămurit, că amicul meŭ Chiriacescu care a reprezentat ziarul junimist la inaugurare, s'ar fi jenat ca să stea alăturï cu Iancovescu, cu Mille saŭ cu subscrisul fiind-că sîntem nişte insultătorï de meserie. Sînt sigur că Chiriacescu are să protesteze cel d'întîiŭ în potriva acesteï calomniï, dar să admit că n'ar protesta: oare n'are să rîză publicul?

Dar de unde a născocit *Constituţionalul* că dispreţul a fost rezervat numaï pentru ziarele violente? Maï întîiŭ dacă ziarele violente nu puteaŭ figura la solemnitate pentru ce a fost invitată *Ţara*? Eŭ nu zic că *Ţara* este o insultătoare de meserie dar zic că este un ziar violent, un ziar scris în nota *Adevĕruluï*, a *Naţionaluluï* şi aceasta nu se poate tăgăduï.

Apoï, pentru ce n'aŭ fost invitate *Curierul Financiar* şi *Universul* care, slavă Domnuluï, numaï violenţe nu răspîndesc? *Curierul Financiar* este scris de către cel maï moderat ziarist care nu se irită de cît dacă nu'l invițï acolo unde merită, iar *Universul* e încă şi maï moderat fiind că nu se irită nicï cînd nu primeşte invitaţie.

Să ne înţelegem: eŭ nu cred că acï e vorba de presa despreţuită, acï e vorba absolut numaï de nenorocirea că cele maï multe trebï însemnate aŭ încăput pe mîna secăturilor.

Secăturile aŭ micile lor patime, micile lor animozităţï, aŭ răzbunărï de executat, vor să dovedească cum că pot şi ele ceva la ocazie.

Adică dacă şi-aŭ sărat inima cu noï cred că n'aŭ rămas tot nişte nesărăturï?

Const. C. Bacalbaşa.

Lupta de ideï

De fapt sîntem în perioada electorală. Cine ştie dacă în maï puţin de două lunï nu vom avea deja alegerile? Şi de-ar fi vorba de alegerï parţiale de sigur că nu ar fi mult de zis. E vorba însă de alegerile generale carï vor dărui ţara cu un parlament pentru patru anï.

Şi în ajunul acestor lupte decisive pentru ambele partide istorice, ne întrebăm şi căutăm zadarnic, care sînt ideile, platformele electorale, programele pe tema cărora să se dea lupta electorală?

Orï cît ne-am întoarce nu putem zări nicï umbră de luptă de ideï. Ceï de la guvern aŭ principala preocupaţiune ca să vadă cine va învinge din cele două nuanţe ale cabinetuluï.

Presa şi lumea politică să îndeletnicesc cu această problemă de rezolvat de a se şti cine va rămînea stăpînï pe situaţie, conservatori purï saŭ junimiştiï saŭ dacă prietenia va continua şi maï înainte.

Cît despre liberalï, eï nu fac de cît politică negativă. Guvernul conservator trebue de dat jos pentru că este conrupt, reacţionar şi călcător de lege. Scaperea ţăreï nu stă, după liberalï, de cît întru venirea lor la putere şi de aceea somează pe suveran, ca să le dea ţara pe mînă.

Cît despre reforme, despre lupta de ideï, despre un program cu adevărat democratic, nu se pomeneşte de aşa ceva. Chiar şi bietul Sufragiŭ Universal, a fost părăsit în nourii idealuluï liberal, schimbîndu-se pentru astă-zï într'un simplu Moft-Universal.

Toată politica şi lupta aceasta atît de zgomotoasă la suprafaţă este o simplă luptă de înlocuirï de persoane. In afară de aceasta, nu-ï deosebire în fapt între cele două partide istorice, ambele reacţionare, ambele putrede, ambele setoase de putere şi de dorinţă de-a se îmbogăţi repede şi uşor.

Şi nicï nu poate fi alt-fel cu acest sistem electoral care face ca treï-zecï de miï de oamenï, dintre care două-zecï de miï de cîrciumarï, să reguleze soarta ţăreï şi a celor cincï milioane de cetăţenï, care aŭ numaï datorii şi nicï un drept. Cînd şi aceştia vor fi adaşï la viaţa politică, numaï atuncï luptele de ideï vor începe şi persoanele vor dispare.

Sfinx.

AFACEREA DIN GALAŢI

Corespondenţă specială a «Adevĕruluï»

Ziua a patra

Lume maï puţină azï. Cele şase-sprezece procese sorocite înaintea *afacereï* se expediază în treï sferturï de oră.

Se vorbeşte cu interes despre o telegramă ce ar fi sosit azï din partea luï Georgi, capitalistul care a motivat refusul săŭ, ca şi F. Martin, de a se presinta înaintea tribunaluluï prin teama ce le inspiră moravurile acesteï ţărï de sălbatecï, unde nu e nimenï sigur d'a nu fi arestat şi ţinut la gros. Prin această telegramă Georgi ar recunoaşte de absolut falşe declaraţiunile sale şi toate ale luï Felix Martin făcute în potriva luï Ressu şi a luï Robescu.

Lumea, cum e lumea, a auzit despre ceva şi în fantazia eï a potrivit-o aşa cum i-a venit la socoteala celuï dintîiŭ inventator al noutăţiï.

In vremea asta Şapira, glumeţ şi dîrz, spune unuï cunoscut:

— Eï, ce stăm de geaba aci? N'am putea face vr'un gheşeft?

Şi îl umflă rîsul.

La ora unu şi jumĕtate membriï tribunaluluï îşï ocupă fotoliul. Pînă să intre în sală Ressu şi Robescu carï se concertează cu apărătorul lor d. Panu în sala de alăturï d. preşedinte e pacient.

Un confrate spune d-luï preşedinte că d. Frunzescu, stenograful nu-şï poate face oficiul căcï un domn aşezat la masa stenografilor 'ï-a ocupat locul şi 'ï-a ocupat scaunul pe care nu vrea de loc să-l părăsească.

Invitat de preşedinte să părăsească masa care 'şï are destinaţia eï, domnul, pare-se un avocat, cu ochelarï pe nas se mută căcï n'are ce face.

Dar nu-ï e îndemînă.

Continuarea pledoarieï d-luï Panu

D-nul Panu continuînd arată că vede că ar fi să insulte tribunalul cerînd indulgenţă pentru că avînd multe fapte de adus şi multe acte de citit, va trebui să fie lung. Judecătoriï carï caută şi vor să fie luminaţï şi sunt în adevăr judecătorï de profesie sînt tot-d'auna indulgenţï îngăduitorï.

Continuă apoï citirea şi analizarea scrisorilor luï Brenning şi din cea dintîiŭ spune că rezultă cum că Brenning avea identică procedare în toate e plin de fantazie şi pe cînd el era expulzat avea in gînd să facă fraze bombastice şi florï de stil. Dintr'o altă scrisoare rezultă că şi pe ministrul de interne Brenning îl încurcă în afacere.

Sistnmul e acelaş, zice d. Panu.

Are Brenning relaţiï de aproape şi cu regele Milan, cu care stătea la masă. Dintr'o scrisoare a luï Brenning în care e vorba că s'a înţeles cu regele Milan asupra iluminatuluï din capitala Serbieï reese că Milan care numaï om care n'a văzut lumea şi nu ştie ce e gaz şi electricitate, nu e, a rămas *uimit* de proiectul ce i-a prezintat.

Către Georgi, într'o scrisoare, Brenning califică pe Cotte, unul din inginerii luï Georgi, care maï înainte fusese inginer la marina romînă şi cunoştea ţara, în chip înjurios şi spune luï Georgi că nu cunoaşte deosebirea între cameră, consiliul comunal şi alte autorităţï. Aceasta pentru a dovedi că dacă s'a compromis afacerea, nu e vina luï, ci a luï Cotte. Atuncï se retrăsese proiectul de la Cameră.

Maï spune Brenning într'o scrisoare că dacă s'a retras proiectul de la Cameră; e din pricină că Ressu s'a supărat pe Cotte care îl criticase faţă de el şi a cerut numaï de cît retragerea proiectuluï. E uimitor acest Brenning.

Citeşte o altă scrisoare pentru a dovedi că afirmările şi tot ce scria Brenning eraŭ fantaziï, invenţiï —de pildă afacerea inventată cu Crişoveloni şi Dalorso. Aci se produce un mic incident.

D. Grădişteanu spune unuï coleg că scrisoarea nu are importanţă.

D. Panu. Nu voesc să fie apreciat de d-voastră modnl cum înţeleg a prezinta afacerea.

Se schimbă cîte va cuvinte.

D. Preşedinte rîzînd spune că-ï dezaprobă pe amîndoï.

D. Panu Dar numaï e vorba de Ressu şi Robescu, ci de afacerea excelentă cu Crisoveloni. Ş'aci aceleaşï insinuărï, personalitaţï minciunï şi tot acel sistem întrebuinţat în toate afacerile inventate sau pe carï le punea la cale Brenning.

Pe generalul Manu îl tratează către Georgi de om foarte fin, dar cu care se află Brenning în cele maï bune relaţiï.

D. Panu îşï explică zelul parchetuluï în această afacere care devenind o afacere de partid, s'a făcut de ea atîta sgomot şi atîta caz. Parchetul a trebuit să fie influenţat.

D. Prim-procuror protestează.

D. Panu. Aşa îmï esplic eŭ. Pe cînd cele ce se spun despre Ressu şi Robescu de către Brenning sînt crezute, şi pe cînd tot asemenea însinuărï sunt asupra caseï Crisoveloni, acestea nu sînt crezute.

Pune în evidenţă duplicitatea copilărească a luï Brenning în afacerea Crisoveloni. Aceiaş situaţie o are Ressu om sărac în contra căruia toate se cred, pe cînd în potriva luï Crisoveloni, bogat, nu se face nimic.

Citeşte o depoziţie a luï Crisoveloni, din care rezultă, în potriva afirmărilor făcute luï Georgi de Brenning prin scrisorï, că nicï odată n'a intervenit pe lîngă Ressu în afacerea iluminatuluï.

In sarcina luï Ressu maï e faptul necunoscut primuluï procuror, anume că Ressu odată şï-a dat demisia pentru că nu putea regulariza la consiliul comunal contractul cu Georgi. Spre a dovedi că prin comediï şi copilăriï credea Brenning

că va corupe lumea, pe lîngă scrisoarea de maĭ sus citeşte şi alta. S'a făcut o cestiune politică din această afacere, fără însă ca publicul să cunoască această corespondenţă ce se urma în secret.

Din faptul că s'a iscălit de maĭ mulţĭ fruntaşĭ politicĭ din Galaţĭ o petiţie pentru revocarea ordinuluĭ de expulzare a luĭ Brenning nu face o vină pentru nimenĭ.

Şi eŭ aş fi iscălit atuncĭ, pentru a face un bine, spune D. Panu, dar azĭ n'aş maĭ iscăli.

Ajunge la timpul cînd nu maĭ e Ressu primar, ci Robescu. Cu toate acestea se ocupă mereŭ de Ressu, pentru a-l zăpăci mereŭ, pentru a-l amăgi pe Georgi. Dar şi Robescu, scrie Brenning, avea să regularizeze afacerea acordîndu-ĭ concesia fără licitaţie.

Pentru ce n'a vrut D. prim-procuror să înţeleagă că nu primăria a retras proectul de iluminat ci guvernul?

Tribunalul nu trebue să ţie seamă că e o afacere politică aceasta, şi ministerul public n'ar fi trebuit să lunece pe această cale. Se judică o cestiune corecţională şi atîta tot. Pasiunea ar trebui să lipsească.

S'a făcut o legendă din cuvintele *mètre* şi *hectar*. Era un espedient al luĭ Brenning ca să arate că avea afacerĭ secrete de tratat, iar lumea nu ştia că Ressu şi Robescu nu eraŭ şi eĭ înţeleşĭ cu Brenning. Dar ce secret, cînd esplică într'o scrisoare că *hectar* e cumnatul secretaruluĭ ministeruluĭ de interne!

D. prim-procuror. In scrisoare spune, nu în telegramă.

D. Panu. Negreşit ridic prin aceasta un merit acuzăriĭ care a descoperit singură noima cuvintelor acestora şi cifrele, aşa precum a făcut descoperitorul eroglifelor egiptene.

Continuînd, D. Panu dovedeşte că Ressu retrăgîndu-se de la primărie şi venind Robescu în locul săŭ nu s'a făcut aceasta cu mulţămirea sa. Aceştĭ doĭ eroĭ atuncĭ în neînţelegere şi că eraŭ o răsceală între eĭ se dovedeşte din refuzarea consiliuluĭ comunal de a încuviinţa continuarea afaceriĭ iluminăreĭ oraşuluĭ.

Citeşte scrisorĭ de-a luĭ Georgi în care Brenning e tratat de escroc, hoţ şi alte graţiozităţĭ asemenea.

Arată maĭ departe duplicitatea şi sistemul luĭ Brenning de-a opera, minciunile ce spunea pentru a eşi din încurcăturile în care se punea cîte o dată prin afirmările sale.

Arată împrejurările în care s'a amînat licitaţia pentru iluminat şi spune că D. prim procuror nu trebue să ia tot ce spune Brenning drept cuvinte de evanghelie.

Venind la Felix Martin, crede că bine a făcut că n'a venit. Trebue să arăt şi cine e Martin, pe care îl voiŭ dovedi martor mincinos şi ar fi trebuit arestat dacă venea.

Continuînd d. Panu spune că Martin era la fel cu Brenning. Citează anume falşul comis scriind luĭ Georgi că şedinţa consiliuluĭ comunal cu privire la iluminat a fost furtunoasă pe cînd în consiliŭ nimenĭ n'a luat cuvîntul.

Revenind la Brenning, D. Panu spune că scrie luĭ Georgi că are gata afacerea iluminatuluĭ din Cernăuţĭ pe cînd el, Brenning, abia atuncĭ lua informaţiĭ la Cernăuţĭ asupra introducereĭ sistemuluĭ de iluminat cu gaz şi electricitate.

Trecînd la dosarele primărieĭ D. Panu spune că se vede observaţia regulată a tuturor formelor; ca un bun gospodar a lucrat Ressu la lumina zileĭ şi cu aprobările superioare cuvenite.

Citeşte acte relative la diferite licitaţiĭ pentru iluminat şi pentru a dovedi că nu e vinovat Ressu pentru refuzarea cerereĭ d'a se trimite caetul de sarcine şi altor case, este faptul că o asemenea cerere e iscălită de fostul ajutor de primar Teodorescu. Dacă s'aŭ respins oferte, aceasta s'a făcut pentru cele neavantagioase; aceeaşĭ soartă aŭ avut cererile neregulat făcute, ne timbrate, tardive etc.

In privinţa cestiuneĭ d'a se şti despre care din două oferte ale luĭ Georgi vorbeşte comisiunea, se face un dialog între D. Panu şi D. Procuror. Apoĭ intervine D. Ressu şi explică cum consiliul comunal a respins una din ofertele luĭ Georgi şi ofertele altor case şi a aprobat ultima ofertă a luĭ Georgi.

Incident nostim

D. Preşedinte, observă că de un ceas Brenning şi cu Şapira aŭ plecat din sală urmaţĭ de sentinele şi nu se maĭ întorc.

D. Grădişteanu spune că nu se îndoeşte că clientul săŭ nu va veni să dea explicaţiile necesare, de oare-ce a fost tovarăş cu Ressu.

D. Panu. Ne-am deprins cu fineţele răutăcioase ale D-luĭ Grădişteanu.

D. Grădişteanu. N'aĭ simţit destul ascuţişul ghiarelor mele.

D. Panu. Am pielea cam groasă.

D. Grădişteanu. Nu cred că şi pe obraz.

D. Panu. Numaĭ femeile şi mîţele sgîrie pe obraz (ilaritate).

D. Preşedinte face ordine.

D. Panu continuă maĭ departe citirea actelor din dosar, relative la concesiunea iluminatuluĭ şi spune că a dovedit că primarul Ressu care era partizan al iluminăreĭ cu gaz aerian, nicĭ odată n'a luat hotărîrĭ în această privinţă fără a observa toate formele şi că a lucrat făţiş şi legal.

Dacă aŭ fost 6 consilierĭ în contra aprobăreĭ rezultatuluĭ licitaţieĭ, aceştia eraŭ partizanĭ aĭ electricităţeĭ şi voiaŭ să se ilumineze 8 kilom. cu lumină electrică.

Face pe larg, citind şi menţionînd unul după altul acte din dosar, din ele trage concluziunea că Ressu este de o perfectă onorabilitate. El a trimis la minister întreg dosarul relativ la iluminat, iar nu numaĭ un simplu raport prin care să ceară aprobarea votuluĭ consiliuluĭ cu privire la concesiunea iluminatuluĭ de la minister.

Menţionează art. din concesiune prin care antreprenorul va fi obligat să schimbe sistemul de iluminat atuncĭ cînd şi aiurea se va introduce un sistem maĭ noŭ.

Arată că s'a suprimat articolul acesta din care serviciul technic superior, modificîndu-l, făcuse un lucru platonic, dar a sporit numărul de chilometri de luminat.

De nicăerĭ din dosar, dacă se vor cerceta omeneşte şi concorda actele, nu rezultă corupţiune, necorectitudine.

Dacă judecătoriĭ vor vrea să găsească culpabil pe Ressu e treaba d-lor.

Suspendarea articoluluĭ de care e vorba, s'a făcut prin cameră unde s'aŭ explicat motivele.

D. Procuror cere să se citească din dosar raportul d-luĭ V. Arion.

D. Panu citeşte cîte-va pasage din raport şi dovedeşte că dacă s'aŭ suprimat nu se poate imputa luĭ Ressu.

Să spună d. Arion ce a înţeles cînd a scris «fapt imputabil» în raport.

E o hoţie saŭ un simplu fapt răŭ.

Dacă nu s'aŭ prezintat alte case nu poate să ştie apărătorul; s'aŭ făcut însă 70 de invitărĭ anume.

S'a dat luĭ Georgi, care ţinea să ia întreprinderea căcĭ era deja angajat, avea garanţie depusă şi apoĭ s'a prezintat numaĭ Georgi la licitaţie.

Aşa de puţin s'a interesat primarul Robescu de concesiunea iluminatuluĭ care s'a aprobat şi contractat sub primarul Poenaru, în cît concesiunea a stat 15 lunĭ la minister.

Se suspendă şedinţa.

La redeschidere, peste o jumătate de oră, d. Panu continuă.

Enumără faptele pe carĭ se întemeiază d. prim-procuror pentru a acuza pe Ressu şi pe Robescu. Aşa afacerea celor 12000 leĭ aĭ luĭ Alecu Pavel care avea dreptul la iluminat cu petrol, fiind-că nu fusese anunţat de primărie din timp că se gătise instalaţia conductelor pentru gaz fluid. Se impută luĭ Robescu că a luat 12000 leĭ de la Georgi pentru a-ĭ da un drept pe care nu-l avea. I se face această acuzaţie pe temeiul unor contrazicerĭ şi fiind că a înjurat pe Ressu făcîndu-l *grec* etc.

Dar — zice d. Panu — e în contradicţie Brenning. Pavel confirmă afirmările noastre. Asemenea se contrazice şi Felix Martin. Contrazicerea luĭ Robescu e în privinţa tăgăduireĭ unor banĭ de către Pavel din suma ce i se cuvenea ca despăgubire.

E un lucru copilăresc, afirmă d. Panu, să se acuze un om pentru o contrazicere pe care o esplică.

D. Panu ajunge la martorul cinstit F. Martin pe declaraţia căruia acuzaţia pune cel maĭ mare temeiŭ. Omul acesta spune că 2000 de leĭ are la cunostinţă. Ese însă că nu sînt 2000 francĭ. Cum de nu admite d. prim-procuror nicĭ o despăgubire? De vreme ce Martin spune că n'am dat, el trebue crezut. Ce sistem de acuzare e acesta?

Pe lîngă Robescu e prins apoĭ, zice D. Panu, şi Ressu. I'a dat treĭ miĭ de leĭ Ressu şi Ressu declară că baniĭ s'aŭ dat în primărie luĭ Alecu Pavel de Martin faţă fiind Ressu.

Se poate oare lua ca temeĭ acuzările că bani s'aŭ dat luĭ Robescu pentru dînsu şi pentru Ressu în faţa martorilor? Martin era să ia numaĭ de cît pe Brenning să asiste la mituială ca martor, Martin nu putea săĭ dea singur baniĭ luĭ Ressu?

Nu s'a auzit mituitor cu tovarăş aşa numaĭ pentru finitul d'a încurca dispoziţiunile articoluluĭ care pedepseşte numaĭ pe mituit. Ce fel de sălbatecĭ sîntem noĭ? Cum socoteşte pe Ressu, om politic şi de societate, în stare să ia mită de la Alecu Pavel ca să se expună a fi dat de gol de către Alecu Pavel.

Ca o confirmare a adevăruluĭ celor susţinute de Robescu de Ressu şi de ceĭ-l'alţĭ în afacerea aceasta şi o dovadă că tot sistemul acuzăreĭ cade, este telegrama semnată Giraud (Georgi) zice D. Panu — care a fost trimisă de ministerul de interne.

In telegramă *Giraud* (Georgi) comunică cîte-va ştirĭ comanditaruluĭ saŭ Somzay la Bruxelles şi că pentru a nu păgubi şi a putea obţine începerea funcţionăriĭ uzineĭ de gaz s'a învoit cu Alecu Pavel să renunţe la contractul săŭ pentru luminatul cu petrol în schimbul sumeĭ de 15.000 leĭ carĭ să-i-se dea în treĭ termene.

De aci rezultă clar cum baniĭ s'aŭ dat în treĭ rîndurĭ luĭ Alecu Pavel, odată 2000 leĭ, altă dată 3000 şi în fine 10,000.

Dar pe cine crede oare D. procuror? Numaĭ pe Martin.

Apărătorul ştie că procuroriĭ nu sînt infailibilĭ şi poate dovedi că 99 la sută din acuzaţĭ sînt judecaţĭ alt-fel de tribunal.

D. Prim-procuror. Eŭ am o statistică pentru a dovedi contrariul.

Caută să răstoarne apoĭ D. Panu interpretarea de către procuror a actelor din dosarul primărieĭ relativ la aceasta şi explicaţia sa în privinţa grabeĭ autorizaţieĭ dată luĭ Georgi d'a începe luminatul cu gaz fluid. Dar era, spune D. Panu, declaraţia luĭ Alecu Pavăl.

La dosar este o somaţiune prin care Ressu vîndutuĭ luĭ Georgi, îĭ face cunoscut că nu i-se va socoti gazul consumat fără fotometru. Şi fiind că antreprenorul n'a adus fotometrul trebuincios, Ressu l'a făcut pe Georgi să renunţe la o sumă de 14,000 leĭ în folosul comuneĭ.

— Ce rigoare neesplicabilă din partea D-luĭ Ressu cu un om căruia i-se vînduse.

D. Panu! spune că va maĭ trata două puncte: extensiunea şi tramvaiul, poate şi vama, dar foarte scurt, şi fiind că va vorbi vr'o două ceasurĭ, cere să se ţină şedinţă de la 8 ore şi jumătate pînă la 10.

Se suspendă decĭ şedinţa şi va continua la opt şi jumătate.

Bal

ADEVERUL ILUSTRAT

de Duminica viitoare

va da următoarele ilustraţiĭ:

UN PORTRET al poetuluĭ Traian Demetrescu

SĂ UIT OARE? versurĭ cu ilustraţie

DOUĂ GRAVURI UMORISTICE.

LUPTA PARTIDELOR ISTORICE: scenă de actualitate politică.

CRONICA JUDICIARA

„Băiat cu bune calităţĭ"

Dumitru Marinescu, în seara de 8 Maiŭ trecut s'a dus *pardon* la cîrciumă şi acolo s'a pus să petreacă cu maĭ mulţĭ «băeţĭ de bune calităţĭ» după însăşĭ îngrijita şi literara sa expresiune. Intre aceştĭ «băeţĭ» era şi Ion Demetrescu. Petrecerea a devenit *chef* şi cheful adevărată beţie, aşa că pentru a schimba localul «băeţiĭ noştriĭ de bune calităţĭ» s'aŭ dus la o casă de «prostituaţiune,» din Crucea-de-piatră şi apoĭ iarăşĭ s'aŭ întors la cîrciumă. In acest rastimp Ion Demetrescu, a dispărut de la petrecere şi a nemerit drept la odaia luĭ Marinescu, şi pe întuneric a pus mîna pe ceasul acestuia. Cînd să iasă a făcut zgomot aşa că o vecină a deschis uşa şi l'a recunoscut. Cum însă Demetrescu venea des la amicul săŭ, vecina nu a bănuit nemic. A doua zi cînd Marinescu, după chef, s'a întors acasă, a găsit lacătul rupt de la uşă şi ceasornicul lipsă la apelul nominal. Vecina a spus că a văzut pe Demetrescu intrînd noaptea la păgubaş şi poliţia a arestat imediat pe pungaş, care protesta cu indignare contra acesteĭ acuzărĭ şi în potriva vecineĭ denunţătoare. Cîte-va palme şi un număr oare-care de ghionţĭ bine simţiţi aŭ adus pe Ionică al nostru la maĭ bune sentimente aşa că a declarat că a *împrumutat* ceasul amicului şi l'a lăsat amanet la un fierar ungur Julius, unde în adevăr s'a şi găsit.

Decepţionat asupra calităţeĭ «băeţilor de calitate» cu carĭ chefuise, Marinescu s'a mulţumit să dea în judecată pe infidelul săŭ prieten, care incasează pentru acest fapt *treĭ lunĭ de puşcărie.*

Marinescule puiule, o fi avînd «calităţĭ» prieteniĭ tăĭ, dar de sigur nicĭ tu nu găseştĭ că acele ale luĭ Demetrescu aŭ fost *bune* pentru tine!

Chiţibuş.

P.S *Chiţibuş* roagă pe numeroşiĭ săĭ cititorĭ ca să-ĭ comunice lucrurĭ haz-iĭ şi de prin alte oraşe. Niţică bună voinţă şi o marcă de cincĭ-spre-zece banĭ, ar face ca o mulţime de lucrurĭ nostime să nu piară în noaptea uităreĭ. *Chiţibuş* mulţumeşte dinainte viitorilor săĭ corespondenţĭ şi le strînge mîna amical.

Ch.

O DONATIUNE FRUMOASA

D-na Elena Sc. Donicĭ este prima romîncă care s'a gîndit a încuraja arta muzicală.

D-sa, prin ultimele sale dispoziţiunĭ, a făcut o donaţiune conservatoruluĭ de muzică din Iaşĭ, şi a dat una mie leĭ ca fond pentru susţinerea revisteĭ **Romînia Muzicală.**

Spre maĭ complecta lămurire a cititorilor acestuĭ ziar, reproducem o scrisoare ce D-na Elena Sc. Donicĭ a adresat D-luĭ M. Cordoneanu, fondator-director al acesteĭ reviste muzicale.

D-le Cordoneanu,

Aţĭ fost în tot-d'auna singurul om în Romînia, care aţĭ susţinut cu mare energie cauza arteĭ muzicale. Pentru aceasta vin a vă exprima cu sinceritate admiraţiunea mea.

Poate aţĭ auzit, D-le Cordoneanu, că posed o bibliotecă musicală, cum poate nu este a doua în Romînia. Dorinţa mea este, ca toată musica, precum şi pianul, cărţĭ, etajere, să le las prin testament la conservatorul din Iaşĭ.

Pe lîngă aceasta maĭ las şi un mic capital al căruĭ venit să serveascā pentru două premiĭ la examenele cele marĭ, unul pentru piano şi altul pentru arta dramatică, şi care premiĭ vor purta numele de *Premiile Doamna Elena Scarlat Donicĭ.*

Regret că averea mea este foarte restrînsă, alt-fel aş fi dorit să fac donaţiunea mult maĭ măreaţă.

D-le Cordoneanu, am lăsat prin testament *una mie leĭ*, ca fond la revista *Romînia Musicală*, pentru care capital veţĭ trimite cîte un exemplar din revistă în numele meŭ, la conservatorul din Iaşĭ, pe cît timp va dura revista musicală

Vă maĭ fac cunoscut că în testamentul meŭ m'am gîndit şi la actoriĭ bătrînĭ şi săracĭ, de care neinteresîndu-se nimenĭ, ajung peritorĭ de foame la bătrîneţe.

Pe lîngă acestea, tot prin testament, las şi Teatruluĭ Naţional din Iaşĭ maĭ multe obiecte.

Ce bine ar fi dacă în viitor persoane cu avere ar gîndi ca să facă ceva şi pentru prosperarea şi înflorirea musiceĭ şi teatruluĭ.

Bine-voiţĭ a primi încredinţarea deosebiteĭ mele consideraţiunĭ.

Elena Scarlat Donicĭ.

15 August, 1895 Iaşĭ.

Aceste cîte-va rîndurĭ dovedesc cu prisosinţă cît de dezvoltat este simţul muzical în inima donatriceĭ.

Trimitem D-neĭ Elena Sc. Donicĭ călduroasele noastre felicitărĭ pentru aceste donaţiunĭ, carĭ aŭ un merit foarte mare, cacĭ cunoaştem mica avere de care dispune simpatica donatrice.

Ar fi de dorit ca exemplul dat de D-na Elena Sc. Donicĭ să fie urmat şi de alţiĭ; — dar cunoscînd puţinul interes ce societatea noastră poartă artelor, tare ne temem că donaţiunile generoaseĭ ieşence vor rămînea izolate.

Un Ieşan.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 19 Septembrie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la . . . . 0° 761.5
Temperatura aeruluĭ C° . . . . . 23°.4
Vîntul slab de la NE.
Starea ceruluĭ calm.
Temperatura maximă de erĭ 26°
» minimă de astăzĭ » 8°
Temperatura la noĭ a variat între +28° şi +2°

Timpul foarte frumos se menţine. La Giurgiu, T.-Măgurele şi Brăila vînt tăricel, în restul ţăreĭ timpul liniştit. Barometrul foarte ridicat se coboară încet. Temperatura a maĭ crescut puţin în Moldova.

INFORMATIUNI

Guvernul şi D. N. Filipescu

Marghiloman şi Filipescu

In tabăra guvernamentală şi în special şi cea junimistă este o adevărata ridicare de scuturĭ contra D-luĭ Filipescu. D-sa este acuzat că a inspirat ultima campanie a Dluĭ Iancovescu şi a Naţionaluluĭ *contra D-luĭ Marghiloman. In urma certurilor de astă vară, prieteniĭ, politicĭ comunĭ aŭ putut obţine un armistiţiŭ.*

Ambiĭ beligeranţĭ, Ţara *şi* Constituţionalul, *aŭ încetat polemica, şi lupta în aparenţă era deja sfîrşită. D. Filipescu însă nu şi-a lăsat victima, şi azĭ junimiştiĭ îl acuză că D-sa ar fi dat directoruluĭ* Naţionaluluĭ *toate documentele care azĭ se aruncă în capul D-luĭ Marghiloman.*

D. Filipescu plăteşte datoriile *Naţionaluluĭ*

Inimiciĭ D-luĭ Filipescu povestesc pretutindenĭ că acuzaţiunile lor sînt adevărate contra Primaruluĭ Capitaleĭ, de oare-ce D-sa a plătit toată datoria ce avea Naţionalul *la Tipografia Miulescu. Maĭ mult încă; să comentează tăcerea ziarelor* guvernamentale Ţara *şi* Timpul *asupra incidentelor de alaltăerĭ şi erĭ pe cînd* Constituţionalul *ia apărarea Ministruluĭ de Justiţie.*

Junimiştiĭ acuză pe D. Filipescu că d-sa ne maĭ avînd curajul de-a duce campania contra D-luĭ Marghiloman şi în favoarea Panamiştilor de la Galaţĭ, s'a servit de personalul Naţionaluluĭ.

Ruptură

Ultimul incident face ca relaţiunele dintre junimiştĭ şi conservatorĭ să fie şi maĭ încordate. Pe toate cărările junimiştiĭ zbiară că sunt sătuĭ de această cumetrie şi că vor da lovitura de graţie şandramaleĭ conservatoare. *Bine înţeles că ceĭ-lalţĭ membri aĭ cabinetuluĭ declară că sunt absolut streinĭ de campania D-luĭ Filipescu şi pe cît pot îl dezaprobă pe faţă, iar pe sub mînă îl încurajează.*

Din toate acestea rezultă absoluta convingere că dualitatea junimisto-conservatoare de fapt a trecut.

Reporter

Un confrate află că D. general Poenaru continuă să refuze a da curs decretuluĭ de înaintare a D-luĭ colonel Gorjan la gradul de general, decret făcut de D. Al. Lahovari pe cînd era ministru de răsboiŭ ad-interim.

Eminenţiĭ pictorĭ Luchianu şi C. Artachino vor deschide o expositiţiune de pictură Duminică la 24 Septembre, în strada Regală vis-à-vis de tipografia Göbl.

Alegerea decanuluĭ şi a consiliuluĭ de disciplină al barouluĭ din Capitală se va face Duminică.

Prefectnra poliţieĭ capitaleĭ nu se astîmpără.

După ce a interzis tuturor chioşcarilor să maĭ afişeze reclamele ziarelor pe chioşcurĭ, afară de afişele Universuluĭ, *prefectul poliţieĭ a dat ordin ca vînzătoriĭ de*

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

59

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA a II-a

JANE LA ROUSSE

III

Strada Anjou No. 3

Poate că, în urma vre uneĭ discuţiĭ violente, el va fi riscat vr'o ameninţare...

Bridard luă o trăsură, se duse drept în strada d'Anjou şi cea d'intîiŭ privire pe care o aruncă în curte fu de natură de a-ĭ înlătura bănuielile.

O mare neorînduială domnia în otel. Servitoriĭ şi camerierele alergaŭ în sus şi în jos, foarte ocupaţĭ.

De sigur Fanny se întorsese... şi toate presupunerile sale aveaŭ să se verifice.

Bridard se duse la loja portăreseĭ.

— A, ah... zise zîmbind, văd cu plăcere că d-şoara Alice s'a întors la Paris.

— Da, domnule, răspunse portăreasa.

— De ieri?

— De azĭ dimineaţă, şi înţelegeţĭ că acum nu poate primi pe nimenĭ...

— Inţeleg, înţeleg, — răspunse Bridard. Şi încruntă sprîncenile.

Portăreasa primise oare ordinul d'a nu spune adevărul? Aceasta ar fi fost un indiciŭ grav maĭ mult în sarcina tinereĭ femeĭ.

— A sosit foarte de dimineaţă, dar? maĭ întrebă el salutînd ca un om gata d'a pleca, de teamă să nu fie indiscret.

— La cincĭ ore, d-le.

— Şi de unde venia?

— Asta... n'o ştiŭ!... Dar or cum, sîntem foarte veselĭ, bărbatu-meŭ şi eŭ... pentru-că vezĭ d-ta, parcă e un cimitir casa asta cînd nu e locuită... Şi nicĭ d-luĭ Baudry nu-ĭ prea place cînd locatariĭ îĭ pleacă la ţară.

Bridard era să se depărteze.

— Mă iartă, doamnă, zise întorcîndu-se... aĭ rostit numele d-luĭ Baudry...

— Da.

— E proprietarul?

— Da, domnule.

— Şi l'aĭ văzut ierĭ?

— Da... Bietul om! Milionar şi vine el singur să-şĭ încaseze chiriile...

— Iţĭ aducĭ aminte la cîte ore l'aĭ văzut?

— Pe la treĭ.

— Era bine, sănătos?

— El? E sănătos ca tunul... s'a cam supărat însă, fiind-că se aştepta să găsiască pe d-şoara Alice, dar i-am dat o scrisoare, sosită cu poşta de la zece şi în care-ĭ da de veste că n'are să sosiască de cît azĭ.

— Eştĭ sigură despre asta?

— Cum să nu fiŭ sigură? Mi-a zis chiar să spun domnişoareĭ că are să vină azĭ dup'amiazĭ la cincĭ.

Bridard căzu pe gîndurĭ.

Afacerea redevenia obscură.

Sprîncenile i se încruntară iar şi rămase aşa cîte-va momente.

— Atîta-ĭ tot ce doriaţĭ să ştiţĭ? întrebă portăreasa guralivă şi veselă de întoarcerea stăpîneĭ sale.

Bridard dete din cap şi se uită la dînsa cu un aer ciudat.

— Atîta-ĭ tot ce doriam să te întreb, răspunse, dar nu e tot ce aveam să-ţĭ spun eŭ.

— Cum?

— Mĭ-aĭ spus, nu-ĭ aşa? că aşteptaţĭ pe d. Salomon Baudry azĭ la cincĭ ceasurĭ dup'amiazĭ?

— Da, negreşit.

— Eĭ bine, puteţĭ să-ĭ puneţĭ cruce...

— Ce vreĭ să zicĭ?

— N'are să maĭ vină.

— De ce?

— Pentru că a murit astă noapte, spre ziuă.

Portăreasa ridică braţele spre cer şi începu să scoaţă nişte ţipete carĭ făcură să se adune imediat toţĭ servitoriĭ caseĭ.

Bridard fu din noŭ împresurat de aceştĭ curioşĭ.

— A murit, el!... Bietul om! se bocea portăreasa gîndindu-se că venind alt proprietar poate să-şĭ piarză locul. E cu putinţă, dumnezeule!

— Acu viŭ din strada Bretagne... zise Bridard.

— Şi l-aĭ văzut?

— Cum te văd pe d-ta... adică, mă iartă! era întins pe pat şi nicĭ prin gînd nu-ĭ maĭ trecea să vină să-şĭ încaseze chiriile...

Un moment rămaseră uimiţĭ cu toţiĭ. Se interesaŭ, fireşte, de această întîmplare, cu atît maĭ mult că era vorba de proprietarul caseĭ în care staŭ.

Toţĭ din toate părţile îĭ adresaŭ întrebărĭ şi Bridard răspundea cu răbdare dînd tot felul de amănunte; dar avu grija să nu atingă de loc chestia otrăviriĭ, şi aceasta pentru motive pe carĭ nu vom întîrzia d'a le cunoaşte.

Bridard avea un scop vorbind aşa cu servitoriĭ casiĭ, şi acest scop nu putea să lipsească d'a şi-l ajunge.

In adevăr, abia trecuseră vr'o zece minute de cînd povestea răspunzînd la toate întrebările, şi iată că o mică subretă, cu ochiĭ vioĭ, cu talia elegantă, îşĭ făcu de odată drum printre ceĭ carĭ îl ascultaŭ şi veni să-ĭ atingă braţul cu un gest în acelaş timp şi familiar şi mîndru.

Bridard zîmbi.

— Ascultă, domnule, îĭ zise subreta, — aş vrea să te întreb ceva.

— Poftim, — sînt la disposiţia d-tale, drăguţă, răspunse Bridard.

— D-ta eştĭ care aĭ aduc vestea despre moartea d-luĭ Salomon Baudry?

— Da, domnişoară.

— Şi eştĭ sigur de ceea ce spuĭ?

— O, cît pentru asta...

— Fiind-că stăpînă-mea, cînd a auzit, a fost foarte emoţionată....

— Aşa?...

— Şi nu-ĭ vinea să crează că s'a putut întîmpla o aşa nenorocire.

— Asta poate să se întîmple or cuĭ.

— Şi ar voi să-ţĭ vorbească, să te întrebe, dacă zicĭ că aĭ fost de faţă şi aĭ văzut cu ochiĭ d-tale...

Bridard se încliuă.

Ceea ce i se cerea, era tocmaĭ ceea ce dorea... şi imediat se puse, în chipul cel maĭ curtenitor, la dispoziţia subreteĭ.

— Sunt la ordinele stăpîniĭ d-tale, zise ascunzîdu-şĭ părerea de bine, şi deşi sînt cam grăbit...

— Vino, vino, zise subreta, doamna te aşteaptă şi nu te va reţinea multă vreme....

Bridard nu se lăsă rugat.

Urmă pe subreta care îl conduse traversînd curtea, şi sosi în cîte-va momente la casa pe care o ocupa *Băutoarea de singe.*

Era evident că Alice nu sosise decît în dimineaţa aceea, şi nimic din cîte observă nu putea să dea loc bănueliĭ că această reîntoarcere n'ar fi fost pregătită decît în vedere d'a depărta bănuelile.

Cu toate astea, nu trebuia să se grăbiască cu concluziile.

Bridard era încăpăţînat, şi i se părea cu neputinţă ca Alice să nu fie amestecată în moartea luĭ Salomon.

I se maĭ rezervaŭ şi alte lucrurĭ de mirare.

Găsi pe Alice aşteptîndu-l.

Era agitată, şi paliditatea-ĭ nu provenia numaĭ din oboseala călătorieĭ.

Indată ce zări pe Bridard, îl întîmpină cu nerăbdare, şi fără a căuta să ascunză emoţiunea de care era cuprinsă.

— Iţĭ mulţumesc, domnule, zise în acelaş timp, îţĭ mulţumesc c'aĭ venit; aş fi fost foarte mîhnită dacă n'aĭ fi venit, căcĭ doresc foarte mult să aflu dela d-ta amănuntele acesteĭ întîmplărĭ îngrozitoare....

— Sînt la ordinile d-voastră, doamnă, zise Bridard salutînd adînc.

Alice îĭ arătă un scaun alăturĭ de dînsa şi-l invită să ia loc.

— Şezĭ, domnule, îĭ zise, şezĭ, te rog... şi răspunde-mĭ... Viĭ din strada Bretagne...

— Da, doamnă.

— E adevărat că Salomon Baudry a murit?

— Din nenorocire.

— Eştĭ sigur?

— L'am văzut, cum spuneam adineaorĭ, întins ţapăn pe pat...

— Nenorocitul!.. Dar nu era bolnav... nimic nu lăsa să se prevadă o astfel de catastrofă...

— Nimic, într'adevăr... Erĭ chiar, pe la 3 ciasurĭ după amiazĭ, a fost aicĭ.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 22 Septembre (4 Octombre 1895

5% Renta r. p.	104	Acţ. B. Agricole	221
5% Renta am.	101¼	Dacia-Romînia	410
5% „ (92—93)	100	Naţionala	420
5% „ am.	97½	Patria	100
6% Oblig. rur.	103	Construcţii	176
Pensiuni	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc	98	Londra	25.23¼.21¼
5% „ (1890).	98½	Paris	99 75.65
5% Fonc. rur.	94	Viena	209³ 4⅓
6% „ urb.	102	Berlin	123 50.45
5% „ „	91	Belgia	99.10
5% „ „ Iaşi	81¾	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1575	„ C. dep,	6½

ziare să fie opriţi de a mai striga pe strade cuprinsul saŭ titlul mare al gazetelor.

***

Expeditorul administraţieĭ Naţionaluluĭ *ducîndu-se pe la orele 5 la tipografie în strada Stavropoleos, în dreptul poliţieĭ a fost înhăţat de nişte agenţĭ şi dus cu sila la poliţie.*

Aicĭ nenorocitul a fost bătut, şi apoĭ i s'a dat drumul cu condiţia ca să nu maĭ aducă gazete.

Zgomote de criză ministerială

Asară a circulat cu multă insistenţă zgomotul că d. Lascar Catargiu ar fi decis a-şĭ da demisiunea azĭ în consiliul de miniştri ce se va ţine la Sinaia sub preşedinţa regeluĭ.

Alţiĭ pretindeaŭ că în urma demisiuneĭ miniştrilor junimiştĭ, demisiune aproape sigură, va fi nevoit să demisioneze întreg cabinetul.

Se poate ca toate aceste zgomote să fie exagerate, dar ele fiind o consecinţă a situaţieĭ politice de azĭ, arată în de-ajuns cît de critică este ea.

De la Eforie

In ziua de 18 Septembre s'a ţinut licitaţie pentru arendarea a 28 de moşiĭ ale Eforieĭ, ale căror contract de arendare expiră la 23 Aprilie viitor.

De şi, conform articoluluĭ 5 alineatul 2 din regulamentul de administraţie al Eforieĭ licitaţia trebue să se ţină în prezenţa eforilor, ea a fost prezidată numaĭ de un şef de biuroŭ, contra dispoziţiunilor categorice ale legeĭ.

Nicĭ una din aceste moşiĭ n'a fost însă rearendată, ast-fel că toate aŭ rămas fără semănăturĭ de toamnă.

Consecinţa tristă a acesteia va fi, că în anul viiior Eforia va înregistra *un deficit de un milion şi jumătate de leĭ.*

Iată rezultatele administraţieĭ nebunuluĭ Drăghiceanu.

***

Săptămîna trecută, pe cînd se găseaŭ la Eforie maĭ multĭ arendaşĭ şi alte persoane, maniacul Drăghiceanu, turmentat de beţie, a început să strige în gura mare:

— D. Cantacuzino a trebuit să vază în mine o capacitate superioară, pentru ca să mă roage să primesc direcţiunea aceşteĭ administraţiĭ.

Ba bine că nu!

Tîrgul cerealelor

Viena, 20 Septembrie 1895

Semnalăm cursurile de azĭ:

Griŭ de primăvară	1896	fl. 7.24
Secara de primă-v.	1896	„ 6 52
Ovăz de primăvară	1896	„ 6.26
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„ 4 78
Colza Ian.-Feb.	1896	„ 10.60

Brăila, 20 Septembrie 1895.

Griŭ cantitat. 52560 greutate %k—59½ preţul 7.32½—9 75.— Orz cantitate 11100 greutate %k—43¾ preţul 4.30—7.— Secară cantit. 4540 greutate %k—preţul 7 43½—7.50.—Rapiţă can. 600 greut. — preţul 3 80.

Semaphore de Brăila

Turburările din Constantinopol

Agitaţie. — Arestărĭ. — Noĭ vărsărĭ de sînge

CONSTANTINOPOL, 21 Septembre. — Numeroasele versiunĭ relative la nişte acte de violenţă ce s'ar fi comis în urma ultimelor evenimente, nu sînt acreditate. Totuşĭ populaţia din Stambul este agitată, maĭ cu deosebire populaţia armenească.

Cîte-va arestărĭ ce s'aŭ făcut erĭ la Galata aŭ provocat sgomot. *S'a vărsat sînge.* Multe prăvăliĭ sînt închise la Stambul. Toţĭ amploiaţiĭ armenĭ aĭ drumurilor de fier orientale aŭ fost arestaţĭ.

Cu ocazia evenimentelor de la 30 Septembre la Constantinopol *cîţi-va turcĭ aŭ fost omorîţĭ şi mulţĭ aŭ fost rănitĭ. Numărul victimelor din partea armenilor este mult maĭ mare.*

Asemenea scene s'ar fi petrecut de asemenea în aceiaşĭ zi după amiazĭ pe piaţa Haitmaidan şi în vecinătatea moscheeĭ Sfinteĭ Sofia.

Hussein Effendi, ajutorul ministruluĭ poliţieĭ e făcut răspunzător de desordinele la care s'a dedat populaţia.

Circulă ştirea că mîine saŭ poimîine vor isbucni desordine în Macedonia. Se aşteaptă la o manifestaţie din partea comitetuluĭ macedonian care se va adresa marilor puterĭ. Totuşĭ această ştire merită confirmare.

Răspunderile

CONSTANTINOPOL, 21 Septembre. — Kiamil paşa este numit mare vizir. Turciĭ fac pe armenĭ răspunzătorĭ de evenimentele de la 30 Septembrie.

Eĭ declară că armeniĭ nu s'aŭ supus somaţiuneĭ maioruluĭ geandarmerieĭ Servet de a trimite o deputaţie mică la marele vizir şi că *aŭ omorît pe maiorul.* Numaĭ atuncĭ a intervenit poliţia şi jandarmeria.

Evaluările oficiale ale perderilor turcilor daŭ 7 *ofiţerĭ şi 45 de soldaţĭ morţĭ saŭ rănitĭ. Perderile armenilor sunt maĭ considerabile.*

Se asigură că manifestaţia de la 30 Septembre a fost preparată de mult timp de comitetul armean spre a provoca violenţe din partea turcilor şi a aduce ast-fel o intervenţie streină şi a reînsufleţi chestiunea armenească.

Patriarchul şi alţĭ notabilĭ ar fi obţinut cuvîntul că manifestaţia să fie pacĭnică. Acest proiect s'a comunicat la 26 Septembrie ambasadorilor şi Porţiĭ de către comitetul armean care ar fi cerut acesteĭ din urmă de-a nu împedica manifestaţia prin poliţie, căcĭ în cas contrariŭ declină orĭ-ce răspundere.

Autoritatea turcească a făcut totul pentru a preveni această manifestaţie, care este vătămătoare. *A cerut intervenţia patriarchuluĭ care a refuzat zicînd că autoritatea sa nu este îndestulătoare.*

Ce zic puterile

CONSTANTINOPOL. — Cercurile diplomatice cred că în urma incidentelor de la 30 Sept. *chestiunea armenească s'a agravat în detrimentul Porţiĭ.*

Cîţi-va şefĭ de misiune diplomatică aŭ avut erĭ o schimbare de vederĭ în privinţa turburărilor; e probabil că eĭ se vor întruni mîine pentru a discuta situaţia.

Corpul diplomatic critică în mod aspru excesele turcilor, deşi recunosc atitudinea provocătoare a armenilor.

Numeroase arestărĭ s'aŭ făcut noaptea trecută în mahalaua Kassim paşa; aceste arestărĭ au provocat o panică mare.

Locuitoriĭ se refugiază în bisericĭ;— agitaţia populaţiuneĭ armene creşte.

VIENA, 21 Septembrie. — Se anunţă din Constantinopol din sorginte turcească că autorităţile otomane cunoscînd proiectul de manifestaţie al armenilor, dessărcinase trupele serviciuluĭ de siguranţă spre a împedica orĭ-ce conflict, căcĭ regulamentele militare permit soldaţilor să facă uz de armele lor cînd sînt atacaţĭ.

Poliţia, care înlocuia trupele, primise din partea sa ordin de a observa cea maĭ mare moderaţiune. Această moderaţiune şi faptul că poliţia se abţinea de a întrebuinţa arme cu foc aŭ încurajat pe armenĭ.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Procesul Panamaleĭ

(de la trimisul nostru special, prin fir telegrafic)

Galaţi, 21 Sept. ora 12 şi jum.

In şedinţa de noapte, D. Panu şi-a continuat pledoaria, vorbind despre extensiunea concesiuniĭ iluminatuluĭ şi despre tramvaĭ.

Insistă asupra foloaselor carĭ aŭ resultat pentru comună şi asupra pagubelor pentru casa Georgi, din prelungirea cu 35 de kilometri a zoneĭ de iluminat.

Tramvaiul, zice D. Panu, s'a acordat în condiţiile cele maĭ favorabile. Ressu n'a refuzat d'a semna contractul, ci Georgi, pentru care era oneros.

Convins de nevinovăţia clienţilor săĭ, pe carĭ zice că-ĭ apără ca prieten, D. Panu termină cerînd achitarea «pentru doĭ nevinovaţĭ».

Şedinţa s'a ridicat la miezul nopţiĭ. Foarte multă lume a azistat.

Astă-zĭ, la ora 1 îşĭ începe pledoaria D. Cornea.

Bn.

O nouă serie de expulzărĭ s'aŭ făcut erĭ în Bacăŭ.

Administraţia locală, pe baza uneĭ deciziunĭ a consiliuluĭ de ministri, a expulzat pe muncitoriĭ Ioan Surgoff, Iosif Habaru şi Iosif Iancowsky.

Ce păcate vor fi comis aceştĭ muncitorĭ nenorociţĭ, numaĭ poliţia din Bacăŭ o ştie.

Direcţia poştelor şi telegrafelor a instalat o linie de telefon între Bucureştĭ şi Urzicenĭ.

In curînd această linie se va prelungi pînă la Buzăŭ.

In urma delimităreĭ razeĭ Capitaleĭ, prefectura poliţieĭ Capitaleĭ lucrează la un proiect pentru înfiinţarea a cincĭ secţiunĭ poliţieneştĭ prin părţile mărginaşe ale oraşuluĭ.

Achitarea părinteluĭ Lucacĭ

Părintele Dr. Vasile Lucacĭ, care fusese condamnat la şease lunĭ închisoare ordinară de către Curtea de Apel din Dobriţin pentru că ar fi calomniat administraţia ungurească, a fost achitat de către Curtea de Casaţie din Budapesta.

Principele Ferdinand a sosit a seară la gara Periş de unde a plecat cu trăsura pe cîmpul de manevre în comună Cojeasca, şi apoĭ la Vizuléştiĭ-Dîmboviţa.

Situaţiunea

Toţĭ miniştri aŭ fost invitaţĭ azĭ la dejun la Castelul Peleş.

Se comentează foarte mult că D. M. Ghermani a refuzat să meargă azĭ dimineaţă la Sinaia pentru a lua parte la consiliul de miniştri.

D-sa a declarat că s'ar duce în zadar, căcĭ împăcarea junimiştilor cu conservatoriĭ este aproape imposibilă şi o crisă saŭ cel puţin o remaniare ministerială este inevitabilă.

***

Cercurile bine informate pretind că soluţiunea crizeĭ se va amîna pînă după manevre, de oare-ce regele trebue să plece pe cîmpul de manevre.

Se crede, că în cazul demisiuneĭ întreguluĭ guvern, regele va însărcina pe D. Cantacuzino să formeze un cabinet de tranziţie.

Azĭ după amiazĭ la orele patru s'a întrunit consiliul comunal al Capitaleĭ pentru a rezolva în mod definitiv cestiunea apeĭ şi a lua o deciziune asupra raportuluĭ făcut de D. inginer dr. Thiemm.

D. dr Gheorghiu, medicul spitaluluĭ din T. Ocna, s'a prezintat azĭ la redacţiunea noastră dovedindu-ne printr'un act al judecătoruluĭ de instrucţie din Bacăŭ, că în afacerea farmacistuluĭ Curelescu d-sa a fost citat numaĭ ca martor.

Rezultatul concursuluĭ pentru bursele Adamachi ce s'a ţinut sub preşedinţia D-luĭ Poni la Iaşĭ, s'a dat alaltăerĭ.

Pentru bursa de geologie la Viena a reuşit D. I. Simionescu, profesor la Botoşanĭ.

Pentru bursa studiilor de mine la Freiburg din şease candidaţĭ a reuşit D. Pantazi, student la matematicĭ şi elev al şcoaleĭ normale superioare din Iaşĭ.

D. Hallier, constructorul portuluĭ Constanţa, s'a întors la Paris pentru a aduce în ţară personalul technic, pe care l'a angajat la construirea portuluĭ.

Programul de construire nefiind încă terminat şi aprobat de ministerul lucrărilor publice, lucrările pregătitoare se vor începe pe la finele luneĭ viitoare, iar lucrările cele marĭ la primăvară.

Concursul pentru ocuparea catedreĭ de istorie la universitatea din Capitală se va începe la 1 Octombre în Iaşĭ.

Candidaţiĭ sînt D-niĭ N. Iorga, Calloianu şi Georgian.

O invenţie utilă

Inginerul mecanic D. I. B. Petrescu a inventat un aparat pentru curăţirea zăpezeĭ de pe liniile ferate.

D-sa lucrează deja la construirea acestuĭ aparat, care se va încerca la iarnă.

Aparatul constă din două elice, carĭ vor putea azvîrli în două părţĭ zăpada dinaintea trenuluĭ, adică a locomotiveĭ, chiar cînd zăpada ar avea o înălţime de doĭ metri.

Ni se denunţă un fapt foarte ciudat asupra căruia atragem atenţiunea ministeruluĭ de instrucţie.

Institutorul claseĭ a patra de la şcoala primară Sf. Ecaterina din Capitală, a încasat anul trecut de la eleviĭ săĭ diferite sume sub cuvînt de a le depune în numele lor la *casa de economie.*

Elevilor însă nu li s'a dat nicĭ un livret şi nicĭ măcar vr'o chitanţă! Acum cîte-va zile eĭ aŭ cerut institutoruluĭ să le restitue baniĭ depuşĭ, dar acesta drept răspuns l-a alungat.

Baroul Capitaleĭ

Primim de la D. Ţicu Stefănescu următoarea scrisoare pe care ne grăbim să o publicăm.

Domnule Director,

In apelul către colegiĭ meĭ, membri aĭ barouluĭ de Ilfov, publicat în unul dintre numerile trecute ale ziaruluĭ D-tră, am spus că nu pentru mîndria de a face parte dintre membriĭ consiliuluĭ de disciplină (din sînul căruia voiŭ demisiona în cazul că n'aş putea face nimic pentru instituţiunea barouluĭ) am făcut acel apel.

Cu saŭ fără rea voinţă aceste rîndurĭ s'aŭ interpretat de uniĭ în senzul că nu aş avea decît ambiţiunea de a fi ales, după care alegere voiŭ şi demisiona, propagînd cu chipul acesta ideia că ar fi zadarnic a mă maĭ alege.

Mă simt dator a face următoarea francă declaraţiune: Puiŭ candidatura mea la consiliul de disciplină şi o menţiŭ, nu numaĭ pentru mîndrie — dacă mîndrie poate fi—ci pentru a face parte din consiliŭ şi a putea lucra pentru ridicarea instituţiuneĭ barouluĭ, gata fiind a'mĭ sacrifica tot pentru acest scop.

Prietineşte vă rog, D-le Director, a da publicităţiĭ această întîmpinare spre a evita mistificările de orĭ-ce fel.

Cu recunoştinţă şi stimă
Ţicu Ştefănescu

21 Sept, 1895, Bucureştĭ.

Inimile caritabile sînt rugate cu insistenţă a se duce în strada Erouluĭ No. 20. Acolo vor găsi un nenorocit văduv, înconjurat de patru copiĭ micĭ, şi în cea maĭ mare mizerie.

Avîntul luat de Adevĕrul ilustrat ne impune obligaţia de a satisface din ce în ce maĭ mult justele pretenţiunĭ ale cititorilor.

Cu începere dar de Duminica viitoare introducem o rubrică specială pentru jocurĭ de recreaţie.

Jocul de şah fiind una dintre cele maĭ frumoase distracţiĭ, am crezut de cuviinţă a ţine seamă de dînsul ca şi de cele-l'alte jocurĭ de spirit. Judecînd după atenţia ce se dă jocurilor în revistele şi ziarele ilustrate din străinătate, credem că inovaţiunea ce aducem Adevĕruluĭ Ilustrat, cu introducerea acestor jocurĭ, va satisface pe ceĭ carĭ ne-aŭ cerut această rubrică şi va mulţumi pe toţĭ cititoriĭ în genere.

Jocul de şah maĭ ales va fi încredinţat în ce priveşte redactarea, unuia dintre ceĭ maĭ însemnaţĭ cunoscătorĭ aĭ teorieĭ şi practiceĭ acestuĭ joc.

Decĭ în numărul ilustrat de Duminica viitoare vom da amatorilor spre rezolvare două probleme: un artimogrif şi o chestiune de şah. Soluţiunile se adresează administraţieĭ Adevĕruluĭ Ilustrat şi autoriĭ acelor soluţiĭ iaŭ parte la tragerea la sorţĭ a unuĭ premiŭ care de obiceiŭ va fi o carte utilă şi interesantă.

CONVOCARE

Maĭ mulţĭ Domnĭ avocaţĭ aŭ hotărît a se întruni mîine seară la orele 8, în biuroul D-luĭ avocat *Eug. Petrescu,* strada Pătraşcu Vodă No. 19. Se aduce la cunoştinţă aceasta D-lor avocaţĭ carĭ nu aŭ primit invitaţiĭ personale.

ULTIME TELEGRAME

BUDAPESTA, 21 Septembre.— In satele slovace Trozstena şi Turdosin locuitoriĭ aŭ dat afară din biroul săŭ pe funcţionarul însărcinat cu ţinerea registrelor stăriĭ civile.

Reintegrarea acestuĭ funcţionar s'a ordonat de către guvern, şi cîţi-va preoţĭ acuzaţĭ de a fi excitat populaţia, aŭ fost arestaţĭ.

VIENA, 21 Septembre. — *Corespondenţa Politică* află că ministrul de finanţe al Muntenegruluĭ, D. Matanovicĭ pleacă azĭ la Constantinopol şi de acolo în Rusia, în misiune specială. Se asigură că el duce ţaruluĭ mulţumirile prinţuluĭ Nicolae pentru armele şi muniţiunile ce Nicolae al II-lea a trimes Muntenegruluĭ.

Ultima oră

Contrar afirmărilor date de ziarele guvernamentale cum că agitaţiunile muscăleştĭ din Dobrogea sînt pe cale de a lua sfîrşit în urma riguroaselor măsurĭ luate de guvern, sîntem pozitiv informaţĭ că aceste agitaţiĭ continuă, ba încă aŭ luat proporţiunĭ carĭ ar trebui se îngrijească serios pe ver-ce romîn.

Puşi în curent de cele ce se petrec în Romînia de peste Dunăre am crezut că e maĭ bine ca înainte de a da publicităţiĭ fapte de o natură destul de gravă, să ne convingem prin noĭ înşine de veracitatea lor.

In acest scop un redactor al ziaruluĭ nostru a şi plecat în Dobrogea şi în curînd vom putea da la lumină rezultatele investigaţiunilor sale.

De astă-dată credem că dovezile ce vom produce în privinţa stăreĭ anarhice din Dobrogea vor fi atît de isbitoare în cît guvernul nu-şĭ va maĭ permite uşurinţa de a ne da desminţirĭ cu scop de a-şĭ atenua respunderea.

In curînd dar amănunte.

CONST. MILLE, Proprietar.

Bucuresci, Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academiei No. 24